

திருவாசகம்

பதிகம்: செத்திலாப் பத்து

திருப்பெருந்துறையில் அருளியது

* * * * *

திருச்சிற்றம்பலம்

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

* * * * *

பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்து அமுதுஊறும்
புதுமலர்க் கழல் இணையடி பிரிந்தும்
கையனேன் இன்னும் செத்திலேன் அந்தோ
விழித்திருந்து உள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்
ஐயனே அரசே அருட்பெருங் கடலே
அத்தனே அயன் மாற்கு அறிஒண்ணாச்
செய்ய மேனியனே செய்வகை அறியேன்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

புற்றுமாய் மரமாய்ப் புனல் காலே
உண்டியாய் அண்ட வாணரும் பிறரும்
வற்றி யாரும்நின் மலரடி காணா
மன்ன என்னைஓர் வார்த்தையுள் படுத்துப்
பற்றினாய் பதையேன் மனமிக உருகேன்
பரிகிலேன் பரியா உடல் தன்னைச்
செற்றிலேன் இன்னும் திரிதரு கின்றேன்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

புலைய னேனையும் பொருள்ளன நினைந்துஉன்
அருள் புரிந்தனை புரிதலும் களித்துத்

தலையினால் நடந்தேன் விடைப் பாகா
சங்கரா எண்ணில் வானவர்க்கு எல்லாம்
நிலையனே அலைநீர் விடம் உண்ட
நித்தனே அடையார் புரம் எரித்த
சிலையனே எனைச் செத்திடப் பணியாய்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

அன்பராகி மற்று அருந்தவம் முயல்வார்
அயனும் மாலும்மற்று அழல்உறு மெழுகாம்
என்பராய் நினைவார் எனைப் பலர்
நிற்க இங்குஎனை எற்றினுக்கு ஆண்டாய்
வன்பராய் முருடு ஒக்கும் என்சிந்தை
மரக்கண் என்செவி இரும்பினும் வலிது
தென்பராய்த் துறையாய் சிவலோகா
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

ஆட்டுத் தேவர்தம் விதிஒழித்து அன்பால்
ஐயனே என்றுஉன் அருள்வழி இருப்பேன்
நாட்டுத் தேவரும் நாடஅரும் பொருளே
நாதனே உனைப் பிரிவுறா அருளைக்
காட்டித் தேவநின் கழல்இணை காட்டிக்
காய மாயத்தைக் கழித்துஅருள் செய்யாய்
சேட்டைத் தேவர்தம் தேவர் பிரானே
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

அறுக்கிலேன் உடல் துணிபடத் தீப்புக்கு
ஆர்கிலேன் திருவருள் வகை அறியேன்
பொறுக்கிலேன் உடல் போக்கிடம் காணேன்
போற்றி போற்றி என்போர் விடைப்பாகா
இறக்கிலேன் உனைப் பிரிந்து இனிதிருக்க
என்செய்கேன் இதுசெய்க என்று அருளாய்
சிறைக்கணை புனல் நிலவிய வயல்தூழ்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

மாயனே மறிகடல் விடம் உண்ட
வானவா மணி கண்டத்துஎம் அமுதே
நாயினேன் உனைநினையவும் மாட்டேன்
நமச்சிவாய என்று உன்அடி பணியாப்

பேயன் ஆகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
பிறைகுலாஞ் சடைப் பிஞ்ஞகனேயோ
சேயன் ஆகிநின்று அலறுவது அழகோ
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

போதுசேர் அயன் பொருகடல் கிடந்தோன்
புரந்தர ஆதிகள் நிற்க மற்றுஎன்னைக்
கோதுமாட்டி நின் குரைகழல் காட்டிக்
குறிக்கொள்க என்றுநின் தொண்டரில்கூட்டாய்
யாது செய்வதுஎன்று இருந்தனன் மருந்தே
அடியனேன் இடர்ப்படுவதும் இனிதோ
சீதவார் புனல் நிலவிய வயல்தூழ்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன் வானவர்
நிற்க மற்றுஎனை நயந்துஇனிது ஆண்டாய்
காலன் ஆர்உயிர் கொண்ட பூங்கழலாய்
கங்கையாய் அங்கி தங்கிய கையாய்
மாலும் ஓலமிட்டு அலறும் அம்மலர்க்கே
மரக் கணையையும் வந்திடப் பணியாய்
சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்தூழ்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே.

வளைக் கையானொடு மலரவன் அறியா
வானவா மலைமாதுஒரு பாகா
களிப்புளலாம் மிகக் கலங்கிடு கின்றேன்
கயிலை மாமலை மேவிய கடலே
அளித்து வந்துஎனக்கு ஆவ என்றருளி
அச்சம் தீர்த்தநின் அருட்பெருங் கடலில்
திளைத்தும் தேக்கியும் பருகியும் உருகேன்
திருப்பெருந்துறைமேவிய சிவனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட்டவர்க்கும் இறைவா போற்றி

* * * * *